

"মৰমৰ সন্তানসকল – পিতা আহিছে কাঁইটক ফুল কৰি তুলিবলৈ, সকলোতকৈ ডাঙৰ কাঁইট হৈছে দেহ-অভিমান, ইয়াৰ দ্বাৰাই সকলো বিকাৰ আহে, সেয়েহে দেহী-অভিমानी হোৱা"

প্ৰশ্ন: ভক্তসকলে পিতাৰ কোনটো কৰ্তব্যক বুজি নোপোৱাৰ বাবে সৰ্বব্যাপি বুলি কৈ দিছে?

উত্তৰ: পিতা হৈছে বহুৰূপী, য'ত আৱশ্যক হয় চেকেণ্ডত যিকোনো সন্তানৰ তাত প্ৰৱেশ কৰি সন্মুখৰ আত্মাটিৰ কল্যাণ কৰি দিয়ে। ভক্তসকলক সাক্ষাৎকাৰ কৰি দিয়ে। তেওঁ সৰ্বব্যাপি নহয় কিন্তু বহুত তীৱ বেগী ৰকেট। অহা-যোৱা কৰিবলৈ পিতাৰ সময় নালাগে। এই কথাটো বুজি নোপোৱাৰ বাবে ভক্ত লোকসকলে সৰ্বব্যাপি বুলি কৈ দিয়ে।

ওঁম শান্তি। এয়া হৈছে সৰু গুলচন (ফুলৰ বাগিছা)। হিউমেন গুলচন (ফুল ৰূপী মনুষ্যৰ বাগিছা)। বাগিছালৈ গ'লে তাত বিভিন্ন ধৰণৰ পুৰণি গছ দেখিব। ক'ৰবাত কলিও থাকে, ক'ৰবাত আধা ফুলি থকা কলি থাকে। এইখনো বাগিছা নহয় জানো। এতিয়া সন্তানসকলে এয়াতো জানে যে ইয়াত কাঁইটৰ পৰা ফুল হ'বলৈ আহে। শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা আমি কাঁইটৰ পৰা ফুল হৈ আছো। কাঁইট জংঘলত থাকে, ফুল বাগিছাত থাকে। বাগিছা হৈছে স্বৰ্গ, জংঘল হৈছে নৰক। পিতাইয়ো বুজায় - এয়া হ'ল পতিত কাঁইটৰ জংঘল, সেয়া হ'ল ফুলৰ বাগিছা। ফুলৰ বাগিছা আছিল, সেয়া এতিয়া কাঁইটৰ জংঘল হৈ গৈছে। দেহ-অভিমান হ'ল সকলোতকৈ ডাঙৰ কাঁইট। তাৰ পিছত সকলো বিকাৰ আহে। তোমালোকে তাত দেহী-অভিমानी হৈ থাকা। আত্মাত জ্ঞান থাকে - এতিয়া আমাৰ আয়ুস পূৰা হ'ব। এতিয়া মই এইটো পুৰণা শৰীৰ এৰি অন্য এটা ল'মগৈ। সাক্ষাৎকাৰ হয়, মই গৰ্ভ মহলত গৈ প্ৰৱেশ কৰিম। পিছত কলি হৈ, কলিৰ পৰা ফুল হ'ম, আত্মাৰ এই জ্ঞান থাকে। সৃষ্টি চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে, এই জ্ঞান নাথাকে। কেৱল এয়াই জ্ঞান থাকে যে এই শৰীৰ পুৰণা, ইয়াক এতিয়া সলনি কৰিব লাগে। অন্তৰত আনন্দ লাগি থাকে। কলিয়ুগী সৃষ্টিৰ কোনো ধৰণৰ প্ৰথা আদি তাত নাথাকে। ইয়াত লোক-লাজ কুলৰ মৰ্যাদা থাকে, পাৰ্থক্য আছে নহয় জানো। তাৰ মৰ্যাদাক সত্য মৰ্যাদা বুলি কোৱা হয়। ইয়াততো হৈছে অসত্য মৰ্যাদা। সৃষ্টিতো আছে নহয় জানো। পিতা আহেই যেতিয়া আসুৰী সম্প্ৰদায় থাকে। ইয়াতেই যেতিয়া দৈৱী সম্প্ৰদায়ৰ স্থাপনা হৈ যায় তেতিয়া বিনাশ হয়। তেন্তে নিশ্চয় আসুৰী সম্প্ৰদায় আছে, তাতেই দৈৱী গুণধাৰী সম্প্ৰদায়ৰ স্থাপনা হৈ আছে।

এয়াও বুজাইছে যোগবলেৰে তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ নষ্ট হয়। এই জন্মতো যি পাপ কৰিছা, সেয়াও ক'ব লাগে। তাৰ ভিতৰতো বিকাৰৰ কথা হৈছে মুখ্য। স্মৰণত বল আছে। পিতা হৈছে সৰ্বশক্তিমান, তোমালোকে জানা যে যিজন সকলোৰে পিতা তেওঁৰ সৈতে যোগ লাগালে পাপ ভস্ম হয়। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ সৰ্বশক্তিমান নহয় জানো। গোটেই সৃষ্টিত এওঁলোকৰ ৰাজ্য। সেয়া হৈছেই নতুন সৃষ্টি। সকলো বস্তুৱে নতুন। এতিয়াতো মাটিয়েই অনুৰ্বৰ হৈ গৈছে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকল নতুন সৃষ্টিৰ মালিক হোৱা। গতিকে বহুত আনন্দত থকা উচিত। যেনেকুৱা বিদ্যাৰ্থী তেনেকুৱা আনন্দও বেছি হ'ব। তোমালোকৰ এয়া হৈছে সকলোতকৈ উচ্চ বিশ্ব বিদ্যালয়। পঢ়োৱাজন হৈছে উচ্চৰো উচ্চ। সন্তানসকলে পঢ়েও উচ্চৰো উচ্চ হ'বৰ বাবে। তোমালোক কিমান নীচ আছিল। একেবাৰে নীচৰ পৰা আকৌ উচ্চ হোৱা। পিতাই নিজেই কয় - তোমালোক জানো স্বৰ্গৰ লায়ক হোৱা। তাত অপবিত্ৰ যাব নোৱাৰে। নীচ হোৱাৰ বাবে উচ্চ দেৱতাসকলৰ আগত গৈ তেওঁলোকৰ মহিমা গায়। মন্দিৰলৈ গৈয়ো তেওঁলোকৰ শ্ৰেষ্ঠতাৰ আৰু নিজৰ নীচতাৰ বৰ্ণনা কৰে। আকৌ কয় যদিহে দয়া কৰা আমিও এনেকুৱা উচ্চ হ'ম। তেওঁলোকৰ আগত মূৰ দোৱায়। হওতে তেওঁলোকো মনুষ্যই হয় কিন্তু তেওঁলোকৰ দৈৱীগুণ আছে, মন্দিৰলৈ যায়, তেওঁলোকৰ নিচিনা যাতে হ'ব পাৰে তাৰ বাবে তেওঁলোকক পূজা কৰে। এয়া কোনেও নাজানে যে তেওঁলোকক এনেকুৱা কোনে কৰি তুলিলে? তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত ডামাৰ সকলো জ্ঞান আছে - কেনেকৈ এই দৈৱী বৃক্ষৰ কলম লাগে। পিতা সংগমতহে আহে। এইখন পতিত সৃষ্টি সেয়েহে পিতাক আহ্বান কৰে, আহি আমাক পতিতৰ পৰা পাৱন কৰি তোলা। তোমালোকে এতিয়া পাৱন হোৱাৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰা। বাকী সকলো হিচাব-নিকাচ নিষ্পত্তি কৰি শান্তিধামলৈ গুচি যাব। "মনমনাভৱ" এই মন্ত্ৰ ফাঁকি হৈছে মুখ্য, যিটো পিতাই তোমালোকক দিয়ে। গুৰু লোকতো অনেক আছে, কিমান যে মন্ত্ৰ দিয়ে। পিতাৰ হৈছেই এটা মন্ত্ৰ। পিতাই ভাৰতত আহি মন্ত্ৰ দিছিল যাৰ দ্বাৰা তোমালোক দৈৱী-দেৱতা হৈছিল। ভগৱানুবাচ নহয় জানো। তেওঁলোকে যদিও শ্লোক আদি উচ্চাৰণ কৰে কিন্তু অৰ্থ একোৱে বুজি নাপায়। তোমালোকে অৰ্থ বুজাব পাৰা। কুষ্ঠ মেলাত যায়, তাতো তোমালোকে সকলোকে বুজাব পাৰা। এয়া হৈছে পতিত সৃষ্টি নৰক। সত্যযুগ পাৱন সৃষ্টি আছিল যাক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়। পতিত সৃষ্টিত কোনো পাৱন থাকিব

নোৱাৰে। মনুষ্যই গঙ্গা স্নান কৰি পাৱন হ'বলৈ যায় কিয়নো এনেকৈ ভাবে যে শৰীৰকহে পাৱন কৰিব লাগে। আত্মাতো সদায় পাৱন হয়ই। আত্মাই পৰমাত্মা বুলি কৈ দিয়ে। তোমালোকে লিখিবও পাৰা, আত্মা জ্ঞান স্নানৰ দ্বাৰাহে পবিত্ৰ হ'ব, পানীৰ স্নানৰ দ্বাৰা নহয়। পানীৰে স্নানতো সদায় কৰি থাকে। যিমানবিলাক নদী আছে তাত সদায় স্নান কৰি থাকে। পানীও সেয়াই পাণ কৰে। এতিয়া সকলো পানীৰেই কৰে। কিমান সহজ কথা কিন্তু সেয়া কাৰো বুদ্ধিত উদয় নহয়।

জ্ঞানৰ দ্বাৰাই চেকেণ্ডত সংগতি হয়। আকৌ কয় জ্ঞান ইমানেই বিস্তাৰিত যে গোটেই সমুদ্ৰক চিয়াঁহী বনোৱা, জংঘলক কলম বনোৱা, ধৰণীক কাগজ বনোৱা.... তথাপি অন্ত হ'ব নোৱাৰে। পিতাইতো ভিন্ন-ভিন্ন পইন্ট (বিষয়) সদায় শুনাই থাকে। পিতাই কয় - মই আজি তোমালোকক বহুত গুট (বহস্যময়) কথা শুনাম। সন্তানসকলে কয় আগতে কিয় শুনোৱা নাছিল! হেৰ', আগতে কেনেকৈ শুনাম। কাহিনী আৰম্ভণিৰ পৰা ক্ৰমানুসৰী নুশুনাম জানো। অন্তিমৰ দৃশ্য আগতে কেনেকৈ শুনাব পাৰো। এয়াও পিতাই শুনাই থাকে। এই সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ বহস্য তোমালোকে জানা। তোমালোকক কোনোবাই সুধিলে তৎক্ষণাত উত্তৰ দিব পাৰা। তোমালোকৰ মাজতো ক্ৰমানুসৰী আছে, যাৰ বুদ্ধিত জ্ঞান ধাৰণ হৈছে। তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিলে, সঠিক উত্তৰ নাপালে বাহিৰত গৈ কয় ইয়াত সম্পূৰ্ণ জ্ঞান পোৱা নাযায়, ফাল্টু (অলাগতিয়াল) চিত্ৰ ৰখা হৈছে সেয়েহে তেওঁলোকক বুজোৱাসকল বহুত ভাল হোৱা উচিত। নহ'লে তেওঁলোকেও ভালদৰে বুজি নাপাব। বুজোৱাজনে যদি পুৰা বুজি নাপায় তেন্তে যেনেকুৱা হয় তেনেকৈয়ে আকৰ্ষিত কৰে। পিতাই কয় ক'ৰবাত-ক'ৰবাত আমি দেখো, অহা ব্যক্তিজন বহুত বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন, যদি বুজোৱা সন্তানটি সিমান বুদ্ধিমান নহয় তেতিয়া ময়েই তেওঁৰ তাত প্ৰৱেশ কৰি সহায় কৰো কিয়নো পিতা হৈছে একেবাৰে সৰু ৰকেট। অহা-যোৱা কৰোতে সময় নালাগে। তেওঁলোকে আকৌ বহুৰূপী বা সৰ্বব্যাপিৰ কথা কৈ দিছে। এয়াতো পিতাই বহি তোমালোক সন্তানসকলক বুজায়। কোনো-কোনো ব্যক্তি ভাল হ'লে তেওঁলোকক বুজোৱাজনো তেনেকুৱা হোৱা উচিত। আজি-কালিতো কিছুমানে শিশু অৱস্থাতে শাস্ত্ৰ মুখস্থ কৰি লয় কিয়নো আত্মাই সংস্কাৰ লৈ আহে। য'তেই জন্ম নলওক কিয় ত'তেই বেদ, শাস্ত্ৰ আদি পঢ়িবলৈ লাগি যাব। অন্তিমৰ স্থিতি অনুসৰিয়ে গতি হৈ যায় নহয় জানো। আত্মাই সংস্কাৰ লৈ যায়। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে বুজিছা যে অৱশেষত সেই দিনটি আজি আহি গ'ল... যেতিয়া স্বৰ্গৰ দুৱাৰ সঁচাকৈ খোল খায়। নতুন সৃষ্টিৰ স্থাপনা, পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ হ'ব। মনুষ্যইতো এয়া নাজানে যে স্বৰ্গ নতুন সৃষ্টিত হয়। তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা যে আমি এতিয়া সঁচা সত্য-নাৰায়ণৰ কথা বা অমৰনাথৰ কথা শুনি আছো। কথাটো একেই, শুনাইও এজনেই। পিছত তাৰ পৰাই শাস্ত্ৰ ৰচিলে। সকলো দৃষ্টান্ত তোমালোকৰেই, যিবোৰ আকৌ ভক্তি মাৰ্গত প্ৰচলন কৰিছে। গতিকে সংগমত পিতাইহে আহি সকলো কথা বুজায়। এয়া বেহদৰ বহুত ডাঙৰ খেল, ইয়াত প্ৰথমে সত্যযুগ-ত্ৰেতা ৰাম ৰাজ্য, তাৰ পিছত হয় ৰাৱণ ৰাজ্য। এই ড্ৰামা পূৰ্ব-নিৰ্ধাৰিত, ইয়াক অনাদি অবিনাশী বুলি কোৱা হয়। আমি সকলো আত্মা হওঁ, এই জ্ঞান কাৰো নাই যি জ্ঞান পিতাই তোমালোকক দিছে। যিমানবিলাক আত্মা আছে সকলোৰে ভূমিকা ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। যি সময়ত যাৰ যি ভূমিকা থাকিব তেওঁ সেই সময়তে আহিব, বুদ্ধি পাই থাকিব।

সন্তানসকলৰ কাৰণে মুখ্য কথা হ'ল পতিতৰ পৰা পাৱন হোৱা। আহানো কৰা হয় - হে পতিত পাৱন আহ। সন্তানসকলেই আহান কৰে। পিতায়ো কয় - মোৰ সন্তানসকল কাম চিতাত বহি ভস্ম হৈ গ'ল, এয়া হৈছে যথার্থ কথা। আত্মা যি অকাল হয়, সেই আত্মাৰ এয়া হৈছে আসন। ঋণলৈ লোৱা হৈছে। ৰক্ষাৰ কাৰণেও তোমালোকক সোধে এওঁ কোন? কোৱা, চোৱা লিখা আছে ভগৱানুবাচ, মই সাধাৰণ শৰীৰত আছো। এই সুসজ্জিত শ্ৰীকৃষ্ণে ৪৪ জন্ম লৈ সাধাৰণ হয়, সাধাৰণজনেই পুনৰ সেই কৃষ্ণ হয়। তলত তপস্যা কৰি আছে। জানে যে মই এয়া হ'বলৈ গৈ আছো। ত্ৰিমূৰ্তিতো বহুতেই দেখিছে। কিন্তু তাৰ অৰ্থও থকা উচিত নহয় জানো। যিয়ে স্থাপনা কৰে পিছত প্ৰতিপালনো তেৱেঁই কৰিব। স্থাপনাৰ সময়ৰ নাম, ৰূপ, দেশ, কাল ভিন্ন, প্ৰতিপালনৰ সময়ৰ নাম ৰূপ, দেশ, কাল ভিন্ন। এই কথাবোৰ বুজাবলৈতো অতি সহজ। এওঁ তলত তপস্যা কৰি আছে তাৰ পিছত এয়া হ'বগৈ। এৱেঁই ৪৪ জন্ম লৈ এয়া হয়, চেকেণ্ডৰ কিমান সহজ জ্ঞান। বুদ্ধিত এই জ্ঞান আছে যে আমি এনেকুৱা দেৱতা হ'মগৈ। ৪৪ জন্মও এই দেৱতাসকলেই ল'ব লাগে আৰু অন্য কোনোবাই লয় নেকি? নলয়। সন্তানসকলক ৪৪ জন্মৰ বহস্যও বুজাই দিয়া হৈছে। দেৱতাসকলেই প্ৰথমে আহে। মাছৰ পুতলা (ৰছিৰে বান্ধি থোৱা) থাকে নহয়। মাছটো এনেকৈ তললৈ আহে, পিছত ওপৰলৈ উঠে। সেয়াও একপ্ৰকাৰ চিৰিৰ দৰে। ভোমোৰা, কাছ আদিৰো যি উদাহৰণ দিয়া হয় সেই সকলো এই সময়ৰেই। ভোমোৰাক চোৱা কিমান বুদ্ধি আছে! মনুষ্যই নিজকে বহুত বুদ্ধিয়ক বুলি ভাবে কিন্তু পিতাই কয় ভোমোৰাৰ সমানো বুদ্ধি নাই। সাপে পুৰণা চাল এৰি নতুন লৈ লয়। সন্তানসকলক কিমান বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন কৰি তোলা হয়, বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন আৰু লায়ক (যোগ্য)। আত্মা অপবিত্ৰ হোৱাৰ কাৰণে যোগ্য নহয়। গতিকে আত্মাক পবিত্ৰ কৰি যোগ্য কৰি তোলা হয়। সেয়া হৈছেই যোগ্যসকলৰ সৃষ্টি। এয়াতো এজন পিতাৰে কাম যিয়ে এই গোটেই সৃষ্টিক হেলৰ (নৰকৰ) পৰা হেভেন (স্বৰ্গ) কৰি তোলে। স্বৰ্গ কি হয়, এয়া মনুষ্যই নাজানে। দেৱী-দেৱতাসকলৰ

ৰাজধানীক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়। সত্যযুগত হৈছে দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য। তোমালোকে জানা যে সত্যযুগ নতুন সৃষ্টিত আমি়েই ৰাজত্ব কৰিছিলো। ৪৪ জন্মও আমি়েই নিশ্চয় লৈছো। কিমানবাৰ ৰাজ্য লৈছো আৰু পিছত হেৰুৱাইছো, এয়াও তোমালোকে জানা। ৰাম মতৰ দ্বাৰা তোমালোকে ৰাজ্য ল'লা, ৰাৱণ মতৰ দ্বাৰা ৰাজ্য হেৰুৱালা। এতিয়া পুনৰ ওপৰত যোৱাৰ বাবে তোমালোকে ৰাম মত পোৱা, অধঃপতিত হোৱাৰ বাবে নোপোৱা। বহুত ভালদৰে বুজোৱা হয় কিন্তু ভক্তি মাৰ্গৰ বুদ্ধি কাচিঙহে সলনি হয়। ভক্তি মাৰ্গৰ প্ৰদৰ্শন (জাক-জমক) বহুত। সেয়া হৈছে দলদল, একেবাৰে ডিঙিলৈকে ডুবি যায়। যেতিয়া সকলোৰে অন্ত হয় তেতিয়া মই আহো, জ্ঞানেৰে সকলোকে পাৰ কৰি লৈ যাওঁ। মই আহি এই সন্তানসকলৰ দ্বাৰা কাৰ্য কৰাও। তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলেই হৈছা বাবাৰ সৈতে সেৱা কৰোতা, যাক পৰমাত্মাৰ সহায়কাৰী বুলি কোৱা হয়। এয়া সকলোতকৈ ভাল সেৱা। সন্তানসকলে শ্ৰীমত পাইছে – এনেকৈ-এনেকৈ কৰা। পিছত তাৰ পৰা নিৰ্বাচিতজন ওলাই আহিব। এয়াও কোনো নতুন কথা নহয়। কল্পৰ আগতেও যিমান দেৱী-দেৱতা ওলাইছিল সিমানেই ওলাব। সেয়া ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। তোমালোকে কেৱল বাৰ্তা দিব লাগে। একেবাৰে সহজ। তোমালোকে জানা যে ভগৱান আহেই কল্পৰ সংগমত যেতিয়া ভক্তি একেবাৰে পূৰ্ণ গতিত চলি থাকে। পিতাই আহি সকলোকে লৈ যায়। তোমালোকৰ ওপৰত এতিয়া বৃহস্পতিৰ দশা চলি আছে। পঢ়াত ক্ৰমানুসৰি হৈ পিছত সকলোৱে স্বৰ্গলৈ যায়। কাৰোবাৰ ওপৰত মঙ্গলৰ দশা, কাৰোবাৰ ওপৰত ৰাহুৰ দশা চলে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) যোগ্য আৰু বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হ'বলৈ হ'লে পবিত্ৰ হ'ব লাগে। গোটেই সৃষ্টিক নৰকৰ পৰা স্বৰ্গ কৰি তুলিবৰ বাবে পিতাৰ সৈতে সেৱা কৰিব লাগে। পৰমাত্মাৰ সহায়কাৰী হ'ব লাগে।

(2) কলিযুগী সৃষ্টিৰ নীতি-নিয়ম, লোক-লাজ, কূলৰ মৰ্যাদা এৰি সত্য মৰ্যাদা পালন কৰিব লাগে। দৈৱীগুণ সম্পন্ন হৈ দৈৱী সম্প্ৰদায় স্থাপনা কৰিব লাগে।

বৰদান: ধুমুহাক (পৰিস্থিতিক) উপহাৰ বুলি ভাবি সহজে পাৰ কৰোতা সম্পূৰ্ণ আৰু সম্পন্ন হোৱা
যেতিয়া সকলোৰে লক্ষ্য সম্পূৰ্ণ আৰু সম্পন্ন হোৱাৰ পথত গতিকৈ সৰু-সৰু কথাত ভয় নাখাবা। মূৰ্তি হৈ
আছা গতিকৈ অলপ হাতুৰীতো লাগিবই। যিয়ে যিমান আগত থাকে তেওঁ সকলোতকৈ বেছি ধুমুহা পাৰ
কৰিব লগা হয় কিন্তু সেই ধুমুহা তেওঁৰ ধুমুহা যেন নালাগে, উপহাৰ যেন লাগে। এই ধুমুহাও অনুভৱী
হোৱাৰ উপহাৰ হৈ যায় সেয়েহে বিঘ্নক আদৰ্শগি জনোৱা আৰু অনুভৱী হৈ আগবাঢ়ি গৈ থাকা।

স্লোগান: অমনোযোগীতাক সমাপ্ত কৰিবলৈ হ'লে স্বচিন্তনত থাকি নিজক পৰীক্ষা কৰা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!